

השוחט פרק שני חולין

לב.

עין משפט נר מצוה

סו ב מיי פ"ד מהל' פרה
אדומה ה"ח ועין
כ"ח:
סו ב מיי שם ה"ח:
סו ג מיי שם ה"ח:
סו ד ה ר מיי פ"ג מהל'
שחיטה הל' ז ג ועין
כ"ח סג עין סג
טו"ע י"ד פ"ג כ"ג:
ז ע מיי שם פ"א ה"ח
סג שם טו"ע י"ד
קמ"ח ט"ו ס"ו:
ע"א ח מיי שם פ"ג ה"ד
ועין בהשגות ובכ"מ
ובג"מ פסולת שם טו"ע
י"ד פ"ג כ"ג ס"ג:
ע"ב שם טו"ע י"ד
שם ט"ע ד וט"ף ו
בה"ג:
ע"ג י מיי פ"ג מהל'
שחיטה ה"ח ופ"א
מהל' אבות העומות
ה"ב טו"ד סמ"ן ס:

נשחטה בהמה אחרת עמה לרבנן פרה בשרה. ואם תאמר
ואתה ולא אותה וצירפתה לרבנן למה לי אי לשוחט
זהמה אחרת עמה תיפוק ליה מטעם מלאכה כמו חתך דלעת עמה
ויש לומר דליטריך לשוחט שמי פרות ונתכוין לשוחט למשום מלאכה
אחרת לא מפסלו כיון דשתייה לשם
פרה: **אבל פרה דחולין אימא**
לא קמ"ל. וא"ת דלמר זכיס זכיס
(דף א.) שחט אחת על מי
שמוייצ חטאת פסולה על מי שמוייצ
עולה כשרה דכתיב וכפר עליו ולא
על חזירו חזירו דומיא דדיה
שמוייצ חטאת כמותו והכל נמי נימא
אותה ולא אותה וצירפתה דמיא
דיה ויש לומר דהתם וכפר עליו
משמע עליו מכפר ולא על חזירו
מכפר על המחוייב חטאת כההוא
דשייכא זיה כפרה זו:

ושמואל אמר אף בהמה לעוף.
ר"ח פסק כשמואל
ורצי יוחנן דלמרי זהמה לעוף
וצקוטרס פסק לחומרך כרז דלמר
עוף לעוף דלמרי אמוראי דמערבא
כומיה דלמרי דקה לדקה וגסה
לגסה וכ"ש עוף לעוף חלוק
עוף מזהמה ממה שחלוקין דקה
מגסה וגס זה"ג פסק גסה לגסה
ודקה לדקה ועוף לעוף: **בד"ר** ביקור
מבח חכם. וצסקין הלאויה לאותה
זהמה חוץ לזאר כמלה זאר:
ורמיהו אלו טרפתו בבהמה
בפיקות הגררת. וא"ת
נהי דנבלה הוא מ"מ לא פקע מינה
איסור טרפות וחיב אף משום טרפות
דמשמע דשמעין דמסוכנת (לקמן לו.)
והא דלמר צפרק חטאת העוף (זכיס)
דף ט: י"א עוף טמא שאין צמינו
טרפה לא משום דלא שייכא זיה
שחיטה ואפילו נשחטה הוא נבלה
ופקע מינה איסור טרפה כי אלא
איסור נבלה אלא פירוש שאין צמינו
טרפה היינו טרפה לחודה דאף כי
נשחט לקי אף משום נבלה וי"ל דכי
פרין דאי איתא דלא מהניא זיה
שחיטה והוא ליה נבלה לא היה ליה
למימני אלו טרפות אלא היה ליה
למימני ואלו נבלות שהאו עיקר האיסור
ואם תאמר דנקט איסור טרפה
לאשמועינן שאם חתך כזית צפר
מחיים דלקי אף משום טרפה ויש לומר
דמתניין דאלו טרפות משמע ליה
לאחר שחיטה מדקמי סיפא כל שאין
כמוה חיה ולא קמי כל שאין חיה:
וליתשוב

נשחטה בהמה אחרת עמה. בלא ממכרין: **לרצי נסן.** דמכשיר
שחיטת חולין בלא כוונה זהמה כשרה ופרה פסולה וע"ג דשלח
בכוונה לא מסח דעמיה ולא מיקרי מתעסק במלאכה אחרת הואיל
ושחיטתו כשרה מייפסל משום ושחט אותה ולא אותה וצירפתה:
לרבנן פרה כשרה. דהא שחיטת
בהמת חולין לאו שחיטה היא ומשום
מלאכה ליכא למיפסל דשלח במתכוין
לא מיקרי עוסק במלאכה אחרת
דעומת דמלאכה אחרת משום דמסח
דעמיה מפרה הוא והיכא דלא איכוין
למלאכה אחרת ליכא היסח הדעת
והכי אמרינן לקמן מתהכה דלעת
עמה דברי הכל כשרה: **פשיטא.**
אכתי לא שמעינן דכל העוסקים
בפרה פוסלין אותה במלאכה:
נשחטה בהמה אחרת לר' נסן
איטריא ליה. דכיון דמלאכה לא
מיקריא שלח בכוונה כדאמרינן לקמן
מתהכה דלעת עמה דברי הכל כשרה
משום שחיטת חזיריה נמי וע"ג
דשחיטה שלח בכוונה שמה שחיטה
היה אמיינא לא תפסול דשחט אותה
משמע ולא אותה וצירפתה והיכי דמי
כגון ששחט שמי פרות אדומות צדי
הדדי: **קמ"ל.** דחולין נמי משמע
אבל רישא דנתכוין לא לחצות לא
אילטריא דנהי נמי דאותה וצירפתה
משמע שמי פרות אדומות מיהו כיון
דנתכוין למלאכה אחרת מייפסל משום
היסח הדעת דלא גרעה מחתיכת
דלעת: **חסד דלעת עמה דברי הכל**
פסולה. דהא מלאכה היא: **נשחטה**
דלעת עמה דברי הכל כשרה. דשלח
בכוונה לא מיקרי עוסק במלאכה
ורישא לרצי נתן טעמא דדמיי
ושחט אותה ולא חזיריה עמה ושלח
בכוונה נמי שמה שחיטה: **מתני'**
נבלה סנין והגביה. ושהה צנצנה
זו: **כילו.** צנצני: או **שפחתי אס**
הסנין. קודם שחיטה: **ועף.** נתייגע
וכשהחמיל לשוחט לא היה צו כח
ופסק שחיטתו וצ"ל חזירו ושחט: **כדי**
ביקור. מפרש צנצני: **גמ' מאי**
כדי שחיטה אמר רב כדי שחיטה
זהמה אחרת. ולא תימא כדי שיגמור
שחיטתו ותו לא: **בהמה צנצנה ועוף**
לעוף. כדי שחיטתו בהמה אחרת
משערין לשהיית שחיטת בהמה וצדי
שחיטת עוף אחר משערין לשהיית
שחיטת עוף: או **דילמא אפילו.**
צדי שחיטת בהמה משערין לשהיית
לשו לא הוה צנצני דאשייאה.

לא היתה דעמי גסה צדודי רבי חייל
כשלמדתי הלכה זו ולא היה צנצני
פניס עמי שאשאלנו דבר זה. רב צר
לשהייתו: **לשעורין.** פעמים שהיא רחוקה ופעמים קרובה: **עומדת.** כאן ומחוסרת הטלה לרצן: **איפא.** צין רבי חנינא לרבי יוחנן
רבי יוחנן משער בשחיטה לחודה ורבי חנינא צני הטלה ושחיטה: **דקה לדקה.** לשהיית בהמה דקה משערין צדי שחיטת בהמה
וגסה לגסה ממילא שמעינן ועוף לעוף ועצדין לחומר: **צסקין רעה.** שאין חידוה חתך יפה: **אפילו כל היום כולו.** מאריך
ושהיה בשחיטה אחת: **כשרה.** הואיל וכל עשה הוא מולך ומציא ולא הפסק בשחיטתו: **שחיטה אחת.** הפסק
צ' ושלש פעמים בשחיטה אחת ושהה צין ששחט כדי שיעור שלש: **מדידה.** השוחט צסקין רעה אלמא לא מנטרפי דקא ס"ד
גואפילו הפסק קאמר אלא שלא שהה צפעס אחת כשיעור: **הסס דללא שפה.** כלל: **צמיעוט סימניס.** שחט הרוב ושהה
צמיעוט האחרון וגמר שחיטתו: **מסו.** מי אמרינן כיון דעצד ליה רובא אכשכר או דלמא כיון דהדר וגמרה כולה חדא שחיטה היא:
סוקו. ולחומר. וצמיעוט קמא אי דגרגרת לאו מידי עצד ולא שהייה היא ואי דושט דנקובתו צמשה מיטרפא ממה נפשך דהא כיון
דשהה אזיל ליה מעשה קמא והוה ליה נקב צעלמא וטרפה. ונראה דהשוחט רוב סימנין והשליך מידי והעוף שוהה למות אסור לחזור
ולחמוך המיעוט צמרת שחיטה דמוצב סיכה על האור צסקין או ימתין עד שימות: **כדי ביקור חס.** צדיקת סכין: **לשעורין.** פעמים
דחס רחוק ופעמים קרוב: **ענה חס.** שזה השוחט חס הוא: **מתני' ופסק אס הגררת.** היינו עיקור וצנצנה קאי: פעמים
חסה השני. צין הסימין לזאר: **ופסקו.** מלמטה למעלה: **אי שצב.** שם חס וכן הוא בצדדי הימים (א ד) גצי שממרות:
גמ'

(א) לעיל ט. (ב) ז"ל חנינא,
(ג) לעיל ט. וז"ל (ד) ועין
חוס' לעיל ז' ד"ה החרד;
(ה) לעיל ט. (ו) ועין כ"ח;
ובד"ה ומהנה שמשמית
לא גרבי ואח"כ במתנין
ועין כ"ח (ז) ועיל ז':
(ח) לקמן מב. ט) (פ) פסחם
(ג) (ז) צ"ל ד. ד.

תורה אור השלם

1. ונתתם אתה איל
אלעזר הבחן והוציא
אתה אל מוצרץ לפתחה
ושחט אתה לפניה:
במדבר י"ט

הגהות הב"ח

(א) תו"ם ד"ה אכל וכו'
כ"ס זכיס חטאת
שחיטת על מי ליל
ומינת אחת נמתק:

מוסף רש"י

נפלה סכין והגביהה.
כגון ששפס סכין ויכין
והחמיל לשוחט וחתך
במתנין וקודם שילם
השחיטה נפלה סכין מידי
(הורדס ע"י קלה). אם
שהה כדי ביקור. והוא
שיעור שהיה (לעיל ט.).
שהה במיעוט סימניס
מזה תיקו. וכל מימין
לדסורא לחומר, פי
שהה כדי ביקור. והוא
אזו מלא שיעור שיש צין
חלי לרובו נקרא מיעוט
סימניס. אם שהה צין
שחיטת חלי הסימניס אז
חלי הסימניס ואחר כך השלים
השחיטה עד שיעור לרובו.
היי ט' לך דין שחיטה
באזו מלא שיעור כמו דין
שהיה גמור (הורדס ט.).
כדי ביקור על חס.
לדקוק הסכין שהענת
לחלואת הסכין
לחס העיר מפני כבוד
החס וע"ג שהענת צין
בללות צדיקה (לעיל ט.).
נתח דברין לשעורין.
פעמים שהחס רחוק
מנענע פעמים שהחס
קרוב (ט.). טבח חכם.
שהשוחט תלמיד חכם
ואין מופלא צניר מסת
לומר לא תלי השיעור
אלא כשהיית צדיקת
סכין לחודה (ט.). או:
שהחליד את הסכין.
מחוללה את המחנה צבורין
(ט.). תחת השני ששחט
כבר את הראשון (לעיל ז').

שיטה מקובצת

אבל רישא דנתכוון אף
לאחרת: (ב) ורישא לר'
נתן טעמא משום דכתיב:
א דקס"ד דאפי' הפסקי:
א מחיבת ובמיעוט קמא
אי דגרגרת עד תחת
ימתין עד שימות נראה
עליו. ונ"ב ובכ"מ כ"ד
נמצא: (ז) ושבב וכו' הוא
דבריו הימים גבי משמרות
כהנה הס"ד:

רבינו גרשום

בעינן לשחיטת [חולין]
כוונה (לשחיטת חולין)
דהא פסולה ופרה כשרה
בדלא חשיבא מלאכה
(רד"ח): נתחך דלעת עמה
דברי הכל כשרה אפי' לר'
נתן דפוסל פרה בשחיטת
בהמה דחולין כשנשחטה
בלא כוונה דהיא בת מינה
וכיון דחשיבה שחיטה
דבהמה [שחיטה] כשרה
דחבריו פסולה ופרה אבל
דנתחב דלעת בלא כוונה
אפי' לר' נתן דפוסל
בשחיטת בהמה מכשיר
בחתוכה דלעת בלא כוונה
הכל חשיבה (על [לדברין]
הכל מלאכה: לפלו לים
והגביהו כיון כלומר שפלה
מפירוטו ממנו: או דלמא
אף בהמה לעוף כלומר
כדי שחיטת בהמה לעוף:
בחיבי זהו ר' חייא.
כדי שחיטה בהמה אחרת
כיון כלומר לא שביא משם
אלא שחתה עומדת לשם
וישאה שיעור להפילה
ולשחטה והוה שיעור גדול.
כדי שירביצה ויגביהנה
וישחוט כלומר ויגביה
צארה לחושט: שהיית
מזה דיעטרפו כלומר
ולא שהה בבת אחת
כדי שחיטת חזרתה אלא
שהה בפרקים שיעור כדי
(שחיטתה) שחיטת אחרת.
ותפשוט ליה מדידה
כלומר דהוא עצמו א'
השוחט בסכין רעה דדמי
כשהיית: שהה במיעוט
סימנין מהו כלומר עדין
לא שחט אלא מיעוט
סימנין ושהה מהו מי
אמרין כיון דעדיין לא
שחט הרוב חשיבא
התחלת שחיטה וכשרה
או דילמא כיון דשהה
בשחיטה פסולה: כדי
ביקור טבח חכם כלומר
הסכין: ורמיהו אלו
טרפות רבמהה נקבות
הושט ופסקת הגררת
והא הכא דנפסלה